

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Pokorádi Zsófia és Tóth Antal törvényes képviselők által képviselt Szobafestő-Mázoló-Tapétázó Országos Ipartestület (1077 Budapest, Wesselényi u. 73.) felperesnek, a fellebbezési eljárásban a Fecser, Gilly és Póka Ügyvédi Iroda, dr. Fecser Péter ügyvéd által képviselt Ipartestületek Budapesti Szövetsége (1077 Budapest Wesselényi u. 73.) alperes ellen, határozat megtámadása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. február 2. napján meghozott 29.P.22.220/2008/13. számú ítélete ellen az alperes részéről 14.,15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

A le nem rótt 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A felperes a keresetében az alperes 1/7/2008. számú Elnökségi határozatán alapuló 2008. április 1. napján tartott közgyűlés 1/14/2008. számú - felperest kizáró - közgyűlési határozat megsemmisítését kérte az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Etv.) 10. § (1) bekezdés alapján.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, mert a támadott határozat megfelel a törvényeknek és az alperesi alapszabálynak, a kizárás indokolt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében az alperes 2008. április 1. napján tartott közgyűlésének 1/14/2008. számú határozatát megsemmisítette és megállapította, hogy a 21.000.- Ft eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet indokolása értelmében a keresetre és az Etv. 6. § (1) bekezdésben megfogalmazott demokratikus működés alapelvére tekintettel a bíróságnak - az alperest terhelő bizonyítási kötelezettség alapján - azt kellett vizsgálni, hogy a kizáró határozatban megjelölt okok alapján törvényesen hozta-e meg az alperes a határozatát, a határozatban megjelölt tényállás megvalósult-e. Az elsőfokú bíróság a 2006. március 16. napján kelt alapszabály III/8 és 9. pont felhívásával rámutatott arra, hogy az alperes támadott határozata általános, konkrét jogsérelmet nem tartalmaz, csak általánosságban utal gazdasági érdeksérelemre is, továbbá az alperes hírnevét sértő tényállításra bizonyítékot sem csatolt az alperes, a határozat indokolásának utolsó mondata pedig még bizonyítottság esetén sem szolgálhat a tag kizárásának alapjául. Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az a tény, hogy a peres felek közös tulajdonosi érdekei a székház tekintetében nem esnek egybe, és emiatt feszültség van közöttük, nem szolgálhat alapul a felperes tagsági jogviszonyának megszüntetéséül anélkül, hogy ezt konkrétan valamely felperesi magatartás alátámasztaná. Rámutatott arra, hogy az alperes a felperes alapszabályszegő magatartására nem hivatkozott, a szervezet céljaival szembeni tevékenység körében a közös tulajdoni vitákon kívül tényállítást sem tett. Kiemelte, hogy az alperesi döntés egyhangú volta a határozatot önmagában nem teszi törvényessé. Mindezek alapján miután az alperes a kizárás indokait bizonyítékkal alátámasztani nem tudta az elsőfokú bíróság megállapítása szerint a támadott határozat sérti felperes tagsági jogait, ezért a határozatot megsemmisítette.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az 1/14/2008. számú közgyűlési határozat érvényben tartásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint a felperes, illetve képviselői és tagjai tevékenységükkel az alperes céljaival ellentétes magatartást tanúsított, alperesnek gazdasági hátrányt okozott, valótlan kijelentéseivel alperes hírnevét csorbította, alperesi vezetőket megsértette, amely tényeket bizonyított és amelyek alapján a felperes kizárása jogszerű. Előadta, hogy azért is kellett a felperest kizárni, mert a közös tulajdonnal kapcsolatos jogellenes igényei érvényesítése érdekében a tagsági viszonyát használta fel és a tagsági viszonyával visszaélve próbált alperesnek gazdasági hátrányt okozni. Álláspontja szerint a felperes rosszindulatú pervitelét az ő perindítással kapcsolatos határozata erősíti meg. Hivatkozott az elsőfokú bíróság által figyelembe nem vett tényekre, az alapszabály II.1., III.6. és 8. pontjára, arra, hogy a felperes az alapszabály, alperesi határozatok rendelkezéseit nem tartotta be. Továbbra is állította, hogy a felperes valótlan kijelentéseivel, írásaival az alperes hírnevét csorbítja.

A felperes érdemi fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő, a tárgyaláson nem jelent meg.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást és abból az irányadó jogszabályok alkalmazásával megalapozott jogi következtetést vont le. A fellebbezésben foglaltakra is figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki:

Az Etv. 6. § (1) bekezdés alapján a társadalmi szervezet alapszabálya az abban meghatározott célkitűzéseknek megfelelően biztosítja a szervezet demokratikus, önkormányzati elven alapuló működését, elősegíti a tagok jogainak és kötelességeinek érvényesülését.

Az alperes alapszabálya III.9. pontja szerint a tagság megszűnhet kizárással: az alapszabály, kötelezettségek ismételt vagy súlyos megsértése esetén, illetve ha a rendes tag vagy a pártoló tag tevékenysége a szövetség céljaival ellentétes vagy azt veszélyezteti.

Az alapszabály értelmében az elnökség javaslatára a közgyűlés jogosult határozatával a tagot kizárni, mely határozatot a taggal írásban közölni kell.

Az alperes elnökségének a felperes kizárására tett javaslatát tartalmazó határozat szerint a felperes az alperes céljaival ellentétes magatartást tanúsít, számtalan területen gazdasági hátrányt okoz, többszöri valótlan kijelentéseivel, íásaival az alperes hírnevét csorbítja, vezetőinek személyét sértő megjegyzéseket tesznek iparos vezetők előtt.

Az alapszabály fenti rendelkezéséből, valamint a demokratikus működés alapelvéből következően az alperesnek a felperesi tag kizárását indokolnia kell. Indokolt kizáró határozat alapján vizsgálható csak, hogy a kizárás megalapozott volt-e. Az alapszabály értelmében a kizárásról az elnökség javaslatára a közgyűlés dönt. A közgyűlés megalapozott döntéséhez is szükséges, hogy a kizárás tényleges és konkrét indokairól a közgyűlés is egyértelműen tudomást szerezzen és ennek alapján hozhasson döntést. Az alapszabály szerint a döntést a kizárt taggal is közölni kell, melyből következően a kizárt tagnak is tudomására kell hozni, hogy mi volt a kizárásának konkrét oka, figyelemmel arra is, hogy a kizáró határozat ellen keresetet terjeszthet elő, amely kereset alapján csak a kellően indokolt határozat alapján bírálhatja el, hogy a kizárás megalapozott volt. A kizárás konkrét indokainak hiánya, így a demokratikus működés elvével ellentétes, amely a kizárás indokai tekintetében az alperest terhelő bizonyítási kötelezettségre is figyelemmel a támadott határozat törvénysértő jellegét támasztja alá.

Az elnökségi határozat szerint a kizárás az alperes céljaival ellentétes tagi magatartáson alapult, mely átfogó, különböző tényleges tevékenységeket takarhat, ezért erre és az előbbiekre tekintettel az alperesnek a konkrét magatartás megjelölésével, konkrét indokát kellett adnia a kizárás okának. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes a kizáró határozatában, illetve az annak alapját képező elnökségi határozatában konkrét jogsérelmet nem jelölt meg, a kizárás indokait csak általánosságban jelölte meg. A jó hírnév és személyiségi jog sérelme nem értelmezhető az alperes céljaival ellentétes magatartásként, így marasztaló bírói ítélet nélkül kizárási okként nem minősíthető. Ezen túlmenően az alperes által az elnökségi határozatban és így kizárási okként az alperes céljaival

ellentétes magatartásként megjelölt, számtalan területen gazdasági hátrány okozása túl általános megfogalmazás. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá e vonatkozásban, hogy konkrét jogsérelmet nem tartalmaz, és önmagában a közös tulajdon ténye és a tulajdonosi érdekek különbözősége a felperes kizárásának indokát nem adhatja. Az alperes sem a kizárást eredményező saját eljárásában, sem a peres eljárás során nem terjesztett elő olyan konkrét bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy a felperes ténylegesen milyen magatartása, miben megnyilvánuló és milyen mértékű gazdasági hátrányt okozott az alperesnek, ezáltal az alperes a kizárás indokait nem bizonyította.

A másodfokú bíróság a tekintetben is osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a kizárás kérdésében a közgyűlési döntés egyhangúságának ügydöntő jelentősége nincs.

Mindezek kiemelésével a másodfokú bíróság - lényegében indokai alapján - helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében.

A felperes a másodfokú tárgyaláson nem jelent meg, érdemi ellenkérelmet sem terjesztett elő, így igazolható költsége a másodfokú eljárásban nem merült fel, ezért a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési eljárási költség viseléséről nem határozott.

Az alperes illetékmentes, ezért a le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése alapján a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. § szerint határozott.

Budapest, 2009. augusztus 27.

. Lizák Tibor sk.

a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.

sk.

előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes

bíró

A kiadmány hitelül:

Réczi Imréné

bíróügyi ügyintéző